
De afkomst van David

Hieronder een fragment uit een artikel, waarin we een aantal opmerkelijke gegevens vinden over de afkomst van David. De gegevens tonen aan dat hij uit een onwettig huwelijk geboren moet zijn.

Het doet toch altijd zonderling aan, wanneer in 1 Samuël 16:18 aan Saul wordt meegedeeld, dat men de zoon van de Bethlehemiet Isaï voor hem op de citer zou laten spelen, en dat een hoofdstuk later de koning vraagt: 'Wiens zoon is toch deze jongeling?' Ook de krijgsoverste Abner kon deze blonde jongeman niet thuisbrengen: hij wist het waarachtig niet (1 Sam. 17:55).

Saul wilde waarschijnlijk nu wel eens nauwkeurig weten wie hij eigenlijk in zijn gezin als schoonzoon kreeg. Wat de naam 'David' betreft, is deze waarschijnlijk niet afgeleid van het Hebreeuwse woord 'vriend' (dod), maar hij schijnt als een soort titel reeds in Babylonië te zijn voorgekomen onder de variërende vorm Dawidammi. Het is daarom wel opmerkelijk dat niemand uit zijn talrijk nageslacht de naam 'David' droeg. Ligt de afkomst van zijn naam in het duister, opmerkelijk is ook dat de naam van Davids moeder nergens wordt vermeld, terwijl van de andere koningen van Juda, behalve de naam van de vader, ook die van de moeder staat opgetekend.

Toen Samuël een van de zonen van Isaï tot koning zalven moest, liet men David bij de kudde op het veld. Wie beweert dat dit gebeurde, omdat David de jongste zoon was, moet zich maar eens de geschiedenis van Jakobs jongste zoon, Benjamin, herinneren. Jesaja 11:1 spreekt over een rijsje dat voortkwam uit de afgehouden tronk van Isaï. Afgezien van de geestelijke betekenis van deze woorden is zo'n scheut een wilde loot, die van andere takken verschilt. Hij komt naast de stam uit de wortel. Dan is er iets wat David in het ouderlijke gezin tot een buitenbeentje maakte.

In 1 Samuël 16:12 en 17:42 wordt vermeld dat David 'rossig, was, 'Ook had hij mooie ogen en een schoon voorkomen'. De Statenvertalers gebruiken het woord roodachtig. De vertaling Obbink spreekt van 'blond'. juist het feit dat bij David het roodachtige als iets apart meegedeeld wordt, wijst erop dat dit signalement hem onderscheidde van de grote rest van Israël en van zijn broers. Hij had vreemd bloed. In het gezin van zijn vader werd David gediscrimineerd, hoewel hij een schoon uiterlijk bezat, een musicus, een dichter, een held en een trouwe herder was. Bovendien had hij blijk gegeven dat hij een edel en godvruchtig karakter bezat. Het oordeel van zijn oudste broer was evenwel: 'Ik ken uw overmoed en de boosheid van uw hart' (1 Sam. 17:28).

Dit werd gezegd tot de man, die naar Goliath liep met de woorden: 'Ik treed u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen, de God der slagorden van Israël, die gij getart hebt'. Davids legeroversten zijn later ook niet de zonen van Isaï, maar Abisaï, Joab en Asaël, de zonen van Zeruja, zijn (half) zuster.

Wij zullen trachten iets van Davids afkomst te ontdekken door middel van de gegevens van zijn halfzusters Zeruja en Abigaïl of Abigal. In 2 Samuël 17:25 lezen wij, dat Zeruja en Abigal dochters van Nahas waren. De vraag doet zich natuurlijk voor wie deze Nahas was. De kanttekeningen van de Statenvertalers merken op: 'Nahas, de huisvrouw (gelijk sommigen menen) van Isaï, Davids vader. Anderen menen dat Nahas een andere naam is voor Isaï zelf. De kanttekeningen van de nieuwe vertaling (Kok) veronderstellen: 'De moeder van Amasa (Abigaïl) schijnt een halfzuster van David geweest te zijn: zij hadden, als Nahas de vader van Abigal was, dezelfde moeder en een verschillende vader.

De bijbelverklaarder Dächsel citeert Keil: 'Uit de aanduiding van Abigaïl als dochter van Nahas en zuster van Zeruja, niet zusters van David, hebben reeds oude uitleggers met recht opgemaakt, dat Abigal en Zeruja slechts stiefzusters van David waren, dochters van Davids moeder en Nahas, niet van Isaï'. De Statenvertalers veronderstellen dus dat Davids moeder een mannennaam had, omdat deze zoveel voorkwam, of dat Isaï ook Nahas werd genoemd.

Wij wijzen erop dat de naam Nahas in de bijbel slechts in de geschiedenissen van Saul en David voorkomt en nergens anders. Dat in de concordantie van Trommius Nahas de moeder van David genoemd wordt, is een gevolg van de veronderstelling der kanttekennaars en heeft dus verder geen enkele grond. Om aan Isaï drie namen toe te schrijven: Isaï, Jesse en Nahas lijkt ons ongeloofwaardig (Isaï eigenlijk Jisjaj; vandaar de naam Jesse in het Nieuwe Testament). Er zijn dus

vier hypothesen aangaande de persoon die Nahas genoemd wordt: Nahas de koning der Ammonieten, Nahas de moeder van David, Nahas een andere naam voor Isai, en Nahas de vader van Sobi uit Rabba Ammon (2 Sam. 17:27).

Het vreemde is dus dat zonder enige verklaring in de geschiedenis van David de naam Nahas met vier verschillende personen zou kunnen verbonden zijn. Het lijkt ons dichter bij de werkelijkheid om in alle voorkomende gevallen Nahas als een en dezelfde persoon te zien, namelijk als koning der Ammonieten. De 'Christelijke Encyclopedie' merkt op onder het trefwoord 'Abigail': 'Abigail en Zeruja waren de dochters van Davids moeder en van Nahas, niet van Davids vader Isai'.

Wij stellen ons de geschiedenis zo voor: koning Nahas van Ammon bezat als jongeman een bijvrouw bij wie hij twee dochters had, Zeruja en Abigail. De vrouw werd verstoten en week met haar dochters uit naar de omgeving van Bethlehem. Daar kreeg Zeruja drie zonen: Abisaï, Joab en Asaël. Wie de vader van deze helden was, wordt niet vermeld. Zij worden steeds aangeduid als 'zonen van Zeruja'. Abigail had (buitenechtelijke) gemeenschap met een Ismaëliet Jitra (Jether). Haar zoon Amasa werd ook krijgsoverste bij David, maar werd door zijn neef Joab uit jaloesheid vermoord.

Als haar dochters Zeruja en Abigail groot zijn, raakt de moeder in contact met Isai. Uit deze zondige gemeenschap werd David geboren, die wel door vader Isai als zoon werd erkend, maar bij zijn broeders niet in tel was. Hij kon terecht zingen: 'Mijn broed'ren ben ik vreemd, door elk onteerd, en onbekend de zonen mijner moeder. 'k Vind onder hen geen schutsheer, noch behoeder' (Ps. 69:4).

Hij werd dus in het huis van Isai niet geaccepteerd en kende zelfs zijn andere broeders van moeders zijde niet. Zeruja en Abigail werden zusters van de zonen van Isai genoemd, omdat zij door David en zijn moeder aan het huis van Isai geparenteerd waren (1 Kron. 2:16). De woorden broer en zuster hadden een ruimere betekenis dan in onze taal. Zo noemde bijvoorbeeld Abraham zijn neef Lot 'broeder' (Gen. 13:8). In 1 Kronieken 2:16 worden de in het koninkrijk van David zo voorname mannen als Abisaï, Joab, Asaël en Amasa op deze wijze onder de nakomelingen van Juda gerangschikt.

Wanneer Saul in 1 Samuël 20:3 Jonathan 'zoon van een weerspannige tuchteloze' noemt, kan de koning bedoeld hebben: jij bent mijn zoon niet, maar van die 'verkeerde in wederspanning' (St. Vert.), 'want je hebt de zoon van Isai verkoren tot je schande, en tot schande van de naaktheid van Je eigen moeder'. Andere vertalingen hebben 'vagebondenkind' (Leidse Vert.), 'straatmeidenjong' (Can. Vert.), 'hoerenzoon' (Bruns). In de Septuagint staat: 'Jij zoon van verraderlijke, jonge, ongehuwde vrouwen'.

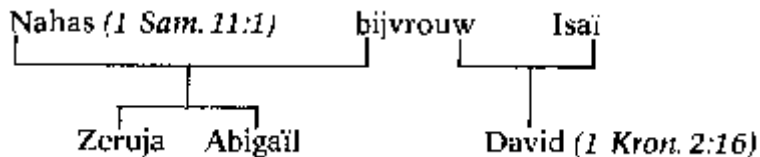
Bij het woord 'verraderlijke' is dan aangetekend: letterlijk 'gedeserteerd in militaire betekenis'. Is het vreemd dat de moeder van David met haar twee dochters en met David, apart woonde? Jonathan kon dus bij zijn vriend David een tweede tehuis hebben gevonden. Als koning onderhield David met Nahas goede betrekkingen; dit in tegenstelling met Saul, die Jabes in Gilead uit de handen van Nahas bevrijdde (2 Sam. 10:2 en 1 Sam. 1 l).

Toen Joab de hoofdstad Rabba Ammon innam, juist na de zonde van David met Bathséba, berichtte hij aan de koning: 'Nu dan, vergader gij de rest van het krijgsvolk, beleger de stad en neem haar in, opdat niet ik de stad innerne en niet mijn naam over haar worde uitgeroepen' (2 Sam. 12:28). Het zou immers zo vreemd niet zijn als een kleinzoon van Nahas, Joab, koning der Ammonieten werd. Waarschijnlijk heeft David nadat hij Rabba Ammon had ingenomen, daar Sobi, een andere zoon van Nahas, in plaats van Hanun, tot regent aangesteld. Dit zou dan verklaren waarom Sobi uit dankbaarheid met allerlei goede gaven David op zijn vlucht voor Absalom, tegemoet trok (2 Sam. 17:27).

Als tegenwerping van bovenstaande mening voert men wel aan, dat David in Psalm 13 9:13,14 met grote eerbied over zijn moeder sprak. Daar staat: 'Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat 'k gans wonderbaar ben voorbereid, wonderbaar zijn uw werken; mijn ziel weet dat zeer wel'. In Psalm 86:16 en 116:6 noemt David zichzelf 'de zoon van uw dienstmaagd'. Wij merken op dat het zeer goed mogelijk is dat een kind zijn moeder respecteert, ook al zou ze gezondigd hebben. Denk maar aan koning Salomo. Deze rees op van zijn stoel om zijn moeder te begroeten. Hij ging haar tegemoet, boog zich voor haar neer en liet toen aan zijn rechterhand een zetel plaatsen voor de koningin-moeder (1 Kon. 2:19).

Toch had zijn moeder overspel gepleegd en was zij medeschuldig aan de moord op haar eerste man. Zo demonstreerden Sem en Japheth diepe eerbied voor hun vader Noach, ondanks diens dronkenschap. Wanneer David zegt 'Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid', prijst hij niet zijn moeder, maar drukt zijn diep respect uit voor zijn God en diens alwetendheid en almacht. David noemt zich 'de zoon van uw dienstmaagd', wanneer hij in moeilijkheden verkeert en onder zware druk staat. Psalm 86 is een gebed om hulp en Psalm 116 spreekt over redding in doodsgevaar.

Met 'de zoon uwer dienstmaagd' drukt hij zijn geringheid en kleinheid uit. Hieronder volgt een overzicht van genoemde familierelaties:

Wij kunnen opmerken hoe in Davids huis de machten van onreinheid vanuit de voorgelachten, hebben gewerkt. Natuurlijk komen in een gezin de kinderen het meest en het eerst in aanraking met de geesten die vader en moeder hebben gebonden. David greep terug, toen hij sprak: 'Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen'. De zonde van zijn moeder was evenwel ook de ongerechtigheid van Isai. Wanneer de duisternis zo vlak om het kind opereert, wordt het een gemakkelijke prooi.

Terwijl Saul slechts één bijvrouw, Rizpa, had, begon David al een hele harem te verzamelen. Als stamvorst van het kleine Juda te Hebron had David zes vrouwen. Te Jeruzalem kwamen er nog wat meer bij. De oudste zoon van David, Ammon, misging zich aan zijn zuster Tamar. David deed zijn zoon geen leed, want hij had hem lief, omdat hij zijn eerstgeborene was, vertellen de septuaginta-handschriften. De derde zoon was Absalom, die voor de ogen van het gehele volk gemeenschap had met de bijvrouwen van zijn vader. Hij deed dit op hetzelfde dak, vanwaar David eertijds Bathséba begerig bespied had (2 Sam. 16:22).

Van zijn zoon Salomo staat, dat deze vele vrouwen liefhad: zevenhonderd vorstinnen en driehonderd bijvrouwen (1 Kon. 11:3).

Bron: www.rhemaprint.nl